

הבלש עכברוני

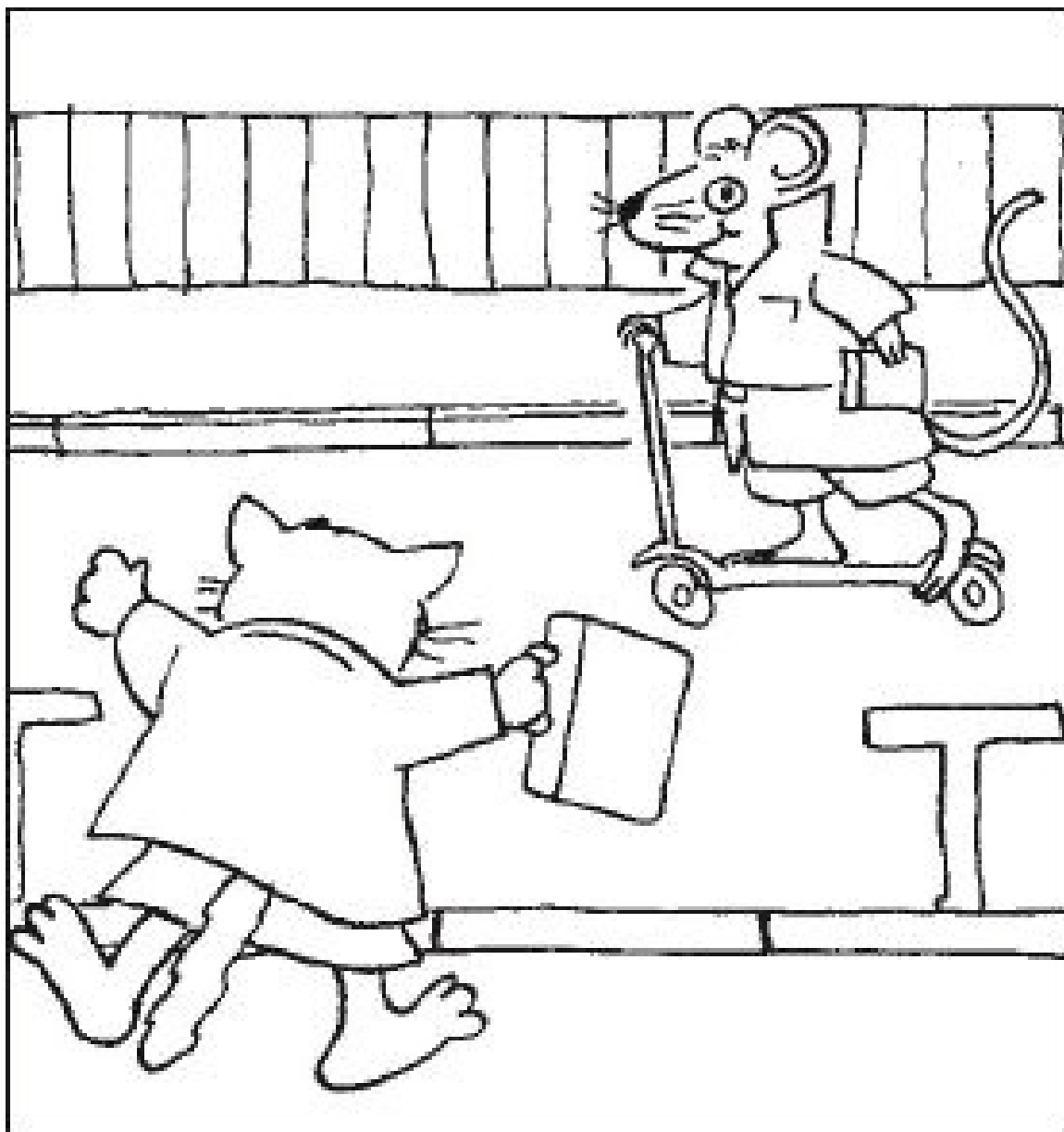
והמכונית שאבדה

החתולה יצאה מביתה בדרך לעבודה,
ופתאום התחילה לצעוק "המכונית
שלי! איפה המכונית שלי! מישהו גנב
אותה!"
היא לא ראתה את המכונית בשום
מקום. "החניתי אותה כאן, כמו בכל
ערב!" אמרה.

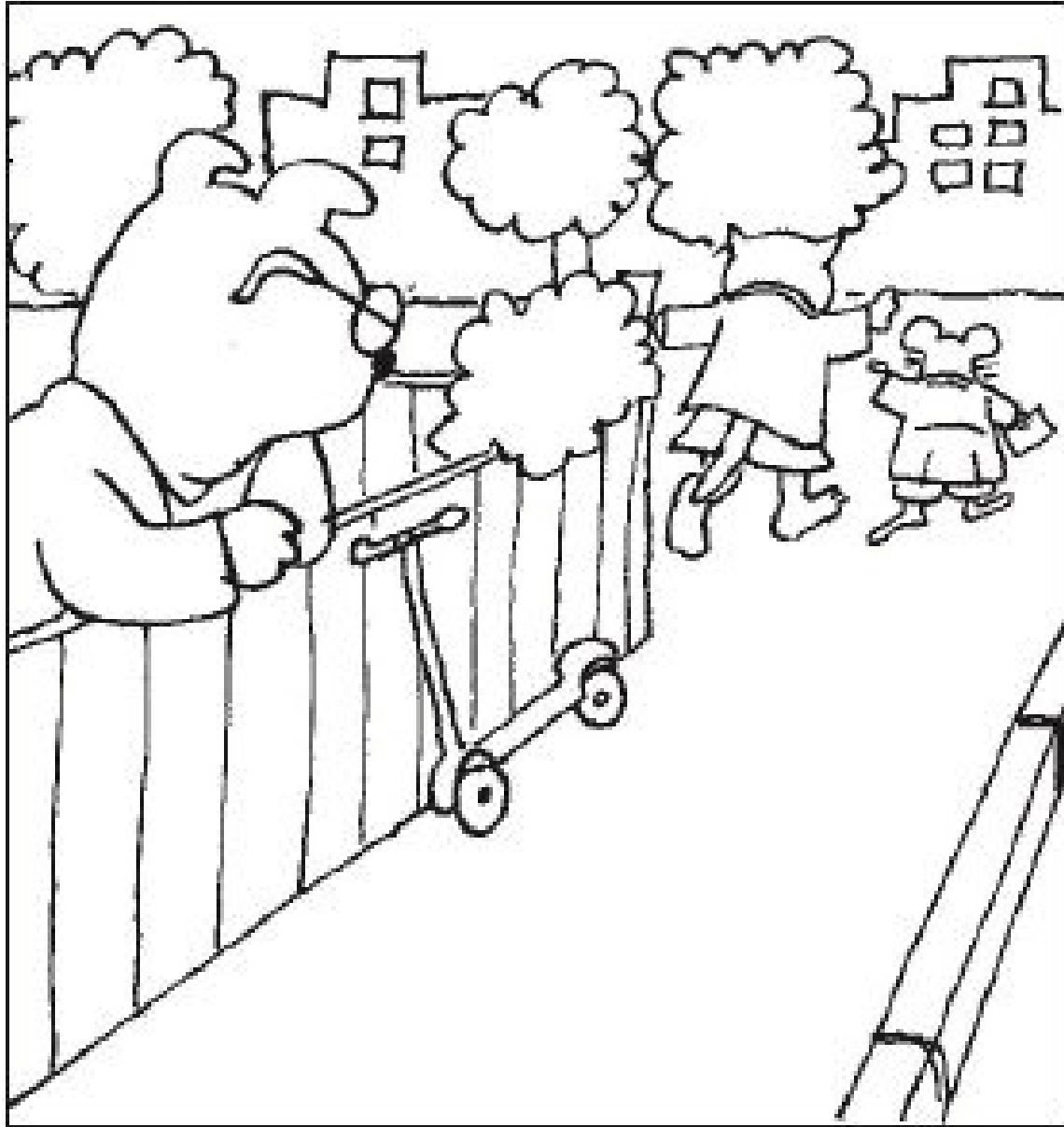
מר דוגי הכלב, השכן שלה, הביט מעל הגדר כדי לראות מה קרה. "אולי ראית את המכונת שלי במקרה?" שאלה החתולה. אבל דוגי נענע בראשו "אינני זוכר. וגם העיניים שלי כבר לא כל כך טובות כמו פעם."

למזלה של החתולה הבלש עכברוני
עבר בסביבה. "אנא, מר עכברוני,
עזור לי לחפש את המכונת שלי. אינני
יכולה לנסוע בלעדיה לעבודה."
הבלש עכברוני הוציא מיד את הפנקס
שלו כדי לרשום פרטים.

"מתי השתמשת בה בפעם
האחרונה?" שאל, כשהוא בודק את
הסביבה ומחפש רמזים.
"כנראה אתמול בערב, כשנסעתי
לחנות לקנות חלב" אמרה החתולה
"אבל אינני זוכרת לאן נסעתי אחר כך.
וי! מה אעשה עכשיו בלי המכונית
שלי!" התייפחה.

"אז נכנסת לחנות ויותר את לא
זוכרת? מממ... אולי נוכל לפתור את
התעלומה!" אמר הבלש עכברוני
"תירגעי נא, ובואי אתי לטייל קצת."
הם הלכו יחד בדרך ועברו מעבר
לפינה.

פתאום החתולה ראתה את המכונית
עומדת ליד החנות.
"מכונית שלי! הנה מכונית שלי! הגנב
השאיר אותה ליד החנות!" היא קראה
בשמחה.
"מממ... ואולי היא לא נגנבה כלל. אולי
אחרי שקנית את החלב חזרת ברגל
הביתה, כדי לנשוף קצת אוויר צח"
אמר הבלש עכברוני בחיוך.